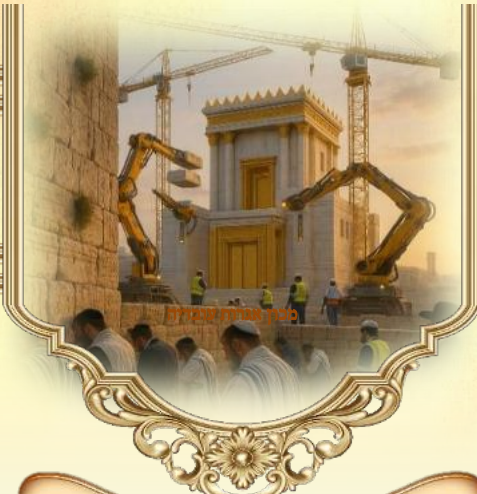

ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת	ירושלים
21:04	20:28	19:10	תל אביב
21:01	20:30	19:28	נתיבות
21:00	20:29	19:27	סכריה
21:01	20:23	19:25	

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברכת ה' חוק סמרייה

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

הר' אליהו הי"ו

"האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף" (קרח טו, כב)

מבאר הרמב"ן וז"ל: וזו דרך מבקשי רחמים שיקלו החטא מעל העם ונותנין אותו על היחיד הגורם מפני שהוא חייב על כל פנים.

וממשיך הרמב"ן, ואני אומר בדרך סברה שהיה עונש על ישראל בהתאחר בנין בית הבחירה שהיה הארון הולך מאהל אל אהל כגר בארץ ואין השבטים מתעוררים לאמר נדרוש את ה' ונבנה הבית לשמו כענין שנאמר (דברים יב ה) "לשכנו נדרשו ובאת שמה", עד שנתעורר דוד לדבר מימים רבים ולזמן ארוך, שנאמר (ש"ב ז א-ב) "ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסביב מכל אויביו ויאמר המלך אל נתן הנביא אנכי יושב בבית ארוים וארון האלהים יושב בתוך היריעה", והנה דוד מנעו השם יתברך, מפני שאמר (דברי הימים א כב ה) "כי דמים רבים שפכת ארצה לפני" ונתאחר עוד הבנין עד מלך שלמה, **ואלו היו ישראל חפצים בדבר ונתעוררו בו מתחלה היה נעשה בימי אחד מהשופטים,** או בימי שאול או גם בימי דוד, כי אם שבטי ישראל היו מתעוררים בדבר לא היה הוא הבונה אבל ישראל הם היו הבונים, אבל כאשר העם לא השגיחו ודוד הוא המשגיח והמתעורר והוא אשר הכין הכל היה הוא הבונה, והוא איש משפט ומחזיק במדת הדין ולא הוכשר בבית הרחמים, **ועל כן נתאחר הבנין כל ימי דוד בפשיעת ישראל,** ועל כן היה הקצף עליהם, ועל כן היה המקום אשר יבחר ה' לשום שמו שם נודע בעגשם ובמגפתם, והכתוב ירמזו כל זה שנאמר (ש"ב יז ו-י) "כי לא ישבתי בבית למיזם העלותי את בני ישראל ממזרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך וגו', בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתו לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארוים", הרי יאשים הכתוב כי השכינה מתהלכת בכל ישראל מאהל אל אהל וממשכן אל משכן, ולא היה אחד בכל שופטי ישראל הרועים אותם מתעורר בדבר, ואמר הכתוב עוד **כי גם השם רחוק מהם ולא דבר לאחד מכולם לבנות הבית רק עתה שנתעוררת הטיבות כי היה עם לבבך,** ואצוה עתה לבנותו על יד שלמה בנך שיהיה איש שלום. עכ"ל.

והמציאות מגלה שאם עד עכשיו תחת עיני הווקף (המשטרה הירודנית) היה התקדמות כל כך גדולה, אז כשיהיה לנו בית בנוי נוכל לעשות הרבה יותר, ומבחינה חוקית גם חייבים לאפשר את זה, והנה לאחרונה התבשרנו על עוד נתק שנהיה בין המשטרה לווךף וכזכות העולים שהמשטרה הייתה צריכה לאבטח אותם ולכן הגבירה את האבטחה, ולערכים יש"ו נהיה עוד יותר ויותר לא נעים להיות שם והם פשוט צמצמו את השהיה בזמן עליית היהודים, וזה בדיוק מה שה' ציווה אותנו לעשות לסלק את אויבי ישראל ולהיות אנחנו שם! והקב"ה מראה לאחרונה את שמחתו שבניו שבו אליו, והרבה הקלות נהיו בעניין העלייה והיא אף גדלה בשבועות האחרונים בזכות כמה רבנים שהתחילו להתעורר לדרוש את ה', אמנם כרגע בסתר אבל בקרוב בגלוי, ומי שיחכה שרק אז הוא יעלה לא יקבל את השכר על עמידתו בנסיין לראות כמה הייתה לו אהבה גם כשקשה ונראה שכולם נגד, וכביכול יתבוה לכבוד ה', אבל באמת מי שזכה לעלות יודע שלא צריך לחכות לעולם הבא כדי לראות פני השכינה אלא כבר עכשיו רואה שה' יתו.

וכפי שמסופר על הגאון רבי יהונתן איבשיץ שבידורו המלך שמע על חוכמתו ורצה לראותו, אך כדי לנסותו ציוה שלא יהיה אף אחד בארמון, כדי שלא יהיה מי שיכוון אותו בארמון הענק ובכך יאחר לפגישה, ויוכל להקניטו על כך, אך ביום המיועד הופיע הילד בחדר המלך בדיוק בזמן, המלך המתפעל שאלו כיצד הצליח? ענה הילד, באמת ברגע הראשון הופתעת, אך אז עלה לי רעיון כי וודאי מבחוץ צריך להיות סימן של כבוד למלך, ולכן הסתכלתי על החלונות וראיתי שרק בחלון אחד הוילון מוסט הבתני שמה המלך! התפעל המלך ושאלו, ומה אם היו אנשים בארמון? ענה הילד: הייתי שואל אותם. שאל המלך, אם חלק היו אומרים ימין וחלק שמאל? ענה לו: הייתי הולך לפי הרוב. ולזה חיכה המלך, שאל אותו, אם כן למה אתם היהודים דבקים כ"כ באמונתכם הרי רוב העולם הולכים בדרך אחרת? ענה הילד בפיקחותו, ואם אני עומד מול המלך ורואה אותו בעיני וכל אנשי הארמון אומרים שהמלך אינו כאן האם עלי להאמין להם?! **ובדיוק כך מרגישים עולי הר הבית, שראים את המלך, ומרגישים שהוא מלווה אותם ושומר עליהם, מה צריך יותר מזה?!**

הולכים אחרי רוב גדולי ישראל?

הר' עובדיה י. מוזס הספר אגרות עובדיה

כולנו גדלנו וחונכנו ללכת אחרי גדולי ישראל, בכל דבר גם אם לא מבנים, וא"כ קשה לי מאוד, שגם בפרשה הזאת וגם בקודמת קורה דברים מאוד קשים ולא מובנים, שמצד אחד אנחנו רואים את קורה שהיה מגדולי הדור וכן היו עימו רוב גדולי הדור (250 ראשי סנהדרות) וכנגדם עמדו משה ואהרן, והרבה מעם ישראל הלך אחרי קרח ועדתו, וגם קרח ועדתו נבלעו באדמה וגם פרצה מגיפה שלקחה יותר מ-14,700 קרבנות, וזאת למרות שלכאור הם הלכו אחרי רוב גדולי הדור, וכי"ב היה בפרשה הקודמת שרוב נשיאי השבטים היו בדעה אחת שא"י זה מקום מסוכן ולא עולים אליו, ורק יהושע וכלב היו נגד, וגם כאן עם ישראל האמין לרוב ובסוף גם הוא נעשה כולם לא נכנסו לארץ, **וזה תמוה כיצד אפשר להעניש עם שלם שהלך אחרי רוב גדולי הדור שהיו כוננו?** אבל נראה שצ"ל שגם אם יש גדולי הדור מ"מ על משה רבינו ותורתו שכל דבריו מהקב"ה לא שייך לחולק ואפי' יהיו רובם נגד משה צריך לילך אחרי משה רבינו ותורתו בלבד. והנה היום בימינו יש מציאות שהתורה כתבה לנו לבנות את ביהמ"ק, וזה מצוה שקיימת בכל הדורות, ולא קשורה למשיח, וכך כתבו מפורש כל הפוסקים, ורש"י בכמה מקומות, והרמב"ם, ואף במנ"ח (מצוה צה) כתב מפרש שאם נוכל לבנות ביהמ"ק נרוץ ונבנה היום, וכ"כ עשרות רבנים ופוסקים

קרח ו 250 ראשי סנהדרות כנגד משה ואהרן. מה עם כבוד ה'

יצונו: א.ו.י. א.ב.מ. 00583229745@gmail.com

סיפורים ומאמרים

הר' עובדיה י. מוזנך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

יש לנו הפגנות על גיוס לומדי תורה? אולי הפתרון נמצא בהר הבית והמקדש? אם נעלה להר הבית ונדרוש את בניין ביהמ"ק לא נצטרך לבנות בית הולים מתחת לגשר

ע"א) שהיו הרבה נביאים לעם ישראל, אבל רק נבואה שנצרכה לדורות נכתבה, אבל נבואה שלא נצרכה לדורות לא נכתבה, וא"כ אם הנביא 'בחגי' מגלה למה יש צרות בעם ישראל וזה בגלל שכולנו מזניחים את בנין בית המקדש, עלינו להסיק מסקנות ולבוא להר בית ה', ואם נתקן את היסודות של הבניין שזה בנין ביהמ"ק ממילא גם שאר הקומות (הבעיות) יהיו יציבים, אבל אם אנחנו רק פוטרם את בעיית גיוס לומדי תורה ממילא זה עדיין לא עוזר לנו כי היסודות מופקרים וחרבים... אלפי קרקעות מופשרות לבניה בכל הארץ, רק קרקע אחת ממתניה מתי יגיע התור שלה - הר הבית.

כמה הפגנות על הגיוס יש... וראו איזה פלא - כשזה מגיע לגיוס שלנו אנחנו אומרים חוקי המדינה הם של גויים ונגד התורה... אבל כשזה מגיע לעליה להר הבית שאנחנו לא מקיימים 200 מצוות מהתורה שיש היום רק בהר הבית, פתאום גם אנחנו נגד התורה ונגד העולים להר הבית? לכאורה אנחנו עושים בדיוק כמוהם שנלחמים נגד הרוצים לקיים את כל התורה והמצוות שבהר הבית, ואח"כ אנחנו לא מבינים למה נלחמים נגד התורה ולומדיה? אם נפגין שאנחנו רוצים בנין ביהמ"ק לקיים את התורה והמצוות, הקב"ה כבר ידאג שלא יהיה צורך עוד בשום הפגנות... (חשבון פשוט).

כמה מעשה זה הוא מטופש, שבמקום לבנות בית חולים מתחת לגשר תתקנו את הגשר. אך באמת ככה אנחנו מתנהגים, שבמקום לתקן את הבעיה העיקרית - שהיא לקום לבנות ביהמ"ק ולהקריב קרבנות, שזה מה שמציל אותנו מכל צרותנו ואויבנו, אנחנו מחפשים איך למצוא הסברים לטעויות שלנו, ולכן אנחנו אומרים זה מסוכן... ועוד טענות של אנשי שמאל שלא רוצים תורה ומצוות ולכן הם לא רוצים את המקדש והקרבנות ע"מ שלא להתחייב בהם.

היה גם מעשה באחד שגנב 100,000 ₪ ותוך חודש ר"ל גילו לו מחלה קשה שעלות הטיפולים וכו' שה"כ 100,000 ₪, ושמה הגנב מאוד ואמר לעצמו מזל שגנבתי את הכסף, כי אם לא הייתי גונב מאיפה היה לי כסף לטפל בעצמי, אבל כל אחד מאיתנו מבין את הטיפשות הזאת, שאם הוא לא היה גונב ממילא לא היה מקבל את המחלה והטיפולים האלו, ורק בגלל שגנב כסף זה לכן קיבל עונש שלשלם כסף זה.

אבל הטיפש ההוא, האם אולי זה אנחנו בעצמנו, שאנחנו לא שומעים לרבותינו גדולי הפוסקים, שגילו לנו מהיכן הצרות והפיגועים שיש לנו בארץ, הרי הרמב"ן (במדבר ט"ז כ"א) כתב בפרשה שכל ההרועים בזמן דוד המלך היו בגלל שהעם לא התעורר לבנות את בית המקדש. וכן הנביא אומר לנו "פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפתחתי בו יען מה נאום ה' צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו" (חגי פ"א פ"ט), ואמר רבותינו בגמ' מגילה (י"ד

כל הארץ עם הפגנות כדי להציל את לומדי התורה, כי אנחנו חושבים שהתורה היא זו ששומרת עלינו ואסור להפסיק את לימוד התורה, וא"כ אולי זה הסיבה שהדבר עומד שנים ללא פתרון, לרמז לנו שגם בבית של ה' יש תורה ומצוות שהם שומרים עלינו, אבל שם אנחנו נזכרים בכל מיני אנשי תקשורת שמעוותים את האמת ואומרים לנו שזה אולי מסוכן, והתורה והמצוות לא ישמרו עלינו ח"ו, אבל בחוק הגיוס אנחנו יודעים שאין שום סכנה כי התורה שומרת על עם ישראל והיא זו שנותנת הצלחה במלחמות וכו'... וגם בחוק הגיוס כולם נאבקים בכל סוגי הדרכים והאפשרויות העומדים לרשותנו, וכל זה לרמז לנו שכך על הר הבית והמקדש יש להאבק בכל הדרכים העומדים לרשותנו, ואם התורה והמצוות שומרים עלינו מפני אויבנו מעזה או מלבנון או מכל מקום אחר, אז התורה שומרת עלינו גם מפני אויבנו שבהר הבית, ואם אנחנו רוצים לדרוש את הזכויות שלנו אנחנו יודעים לדרוש, כך גם בהר בית ה' אנחנו צריכים לדרוש, ולכן אסור לנו להישאר שאננים כלפי בית ה' ששומם שנים רבות, וכמה עגונות מצאו להם פתרון, אך בית ה' זה עגונה שאין סיכוי למצוא לה פתרון? ! בהלכות נדה ושבת ועוד שזה חמור מאוד יש לנו פתרונות הלכתיים ולהר ביתו של ה' אין לנו תקנה? ! במקום לברוח מבית ה' הגיע הזמן ללמוד ברצינות מה ה' אלקיך שואל מעמך בתר"ג מצוות, ולדעת באמת מה אנחנו צריכים לעשות... שזה לעלות להר הבית ה'.

ידוע המשל על אותה עיר שהיה בה גשר שנשבר, וכל רכב שעבר שם היה נופל והאנשים בתוכו נפצעו, ולכן כדי לחסוך זמן שיוכלו להציל אותם, בנו אותם "חכמים" בית חולים מתחת לגשר, אך כל אחד מבין

הפסדנו מצוות קרבן פסח אבל לא הפסדנו מצוה דא' של 'זרוע לחיים וקובה לכהן'

הר' עובדיה י. מוזנך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

אמנם זכינו לעשות איתערותא דלתתא והראנו להקב"ה את ההשתדלות והרצון שלנו שאנחנו רוצים ומוכנים להקריב קרבן פסח, כמו שציווה אותנו בתורתנו, או גם אם אנחנו חכמים אבל זה לא יותר מהקב"ה ח"ו, ואם הוא ציווה אותנו לקיים מצוה דא' של הקרבת קרבן פסח אז אנחנו לא שואלים שאלות וצושים קרבן פסח, והרי גם החזון איש כתב "אי איתיהיב רשות להקריב קרבן פסח בזה"י אין לבטל", ואף מרן בעל השו"ע כתב (כס"מ ביה"ב פ"ו הי"ד) שאפ"י אם אנחנו בגלות, אם יתנו רשות להקריב עלינו להקריב, ועוד ועוד רבים כתבו זאת, אמנם לצערנו לא היה מספיק רצון מאת עם ישראל לעשות את ציווי התורה, ולכן הממשלה לא אישרה להקריב קרבן פסח, נקווה שבשנה הבאה כולנו נזעק חזק לא רק ליקמחא דפסחא' או לתפוחי אדמה בשפע, אלא גם לקיים מצוות התורה, ובמקום לומר וזכר לקרבן פסח כולנו כבר נאמר זה קרבן פסח שאכלו אבותינו.

אבל זכינו לפחות בעיה"ק נתיבות ת"ו, באותו טלה שנקנה ע"מ להקריב בו קרבן פסח, זכינו לקיים בו מצוה דאורייתא לתת זרוע לחיים וקובה לכהן, כמוכן מצוה זו קיימת גם היום, וכך כתב לנו מרן השו"ע (י"ד ס"י סא סעיף א'): "חייב ליתן לכהן הזרוע הלחיים והקובה של שור ושה" עכ"ל. פסח מי שהיה חכם יותר מהתורה ולא רצה להשתתף במצוה חשובה להיות מנוי לקרבן פסח, יכול להמתין לשנה הבאה, אבל מי שהיה רודף אחרי המצוות וכן עשה מנוי לקרבן פסח, הרוויח לפחות מצוה דאורייתא אחרת "לתת לכהן מתנות כהונה", אנחנו מוכנים לשלם מאות שקלים על אתרוג שהוא רק יותר מהודר אבל לא מוציאים כמה שקלים על מצוות דא' הבאות לידינו עד הבית הכנסת... ובי"ה זכינו לראות כמה ת"ח שזכו להיות שותפים גם במצוה וגם במעמד, אבל אף פעם לא מאוחר שנה הבאה תוכל גם אתה לזכות להיות שותף במצוה דא' ממה נפשך, או קרבן פסח או מתנות כהונה לכהן. כמוכן מגיע חזק וברוך לר' משה שרר על המצוה החשובה שעשרות ומאות היו שותפים לה, ואף שהייתה אי הבנה בכהן שזיכה במתנות כהונה והיו שני כהנים, נתן גם את הזרוע השניה במתנה לכהן השני - לאברך ת"ח וירא שמים, וכן הרבה מהבשר חילק לאברכים ת"ח, ולכל המצוות החשובות הללו כולכם שותפים.

הרב יוסף דידי שליט"א מסביר על השחיטה, על הזמנים, ומה השלבים בהקרבת קרבן פסח... מה מקריבים ע"ג המזבח ומה אוכלים, איזה גידים חייבים להוציא, איך מוציאים ועושים ניקור בסיסי, איך גם בוודקים את כל חלקי הבהמה... פירוט מדוייק על כל מערכת של הבהמה...

למען תספר

הר' דניאל הי"ד

סיפור בענייני המקדש

איך זוכרים ומתקדשים אל הקב"ה בימינו

לפעמים, התוכניות שלנו נראות מושלמות על הנייר, אך המציאות בשטח מכתובה קצב אחר לגמרי, זה מה שקרה לי ולרעייתי ביום שישי אחד, כשיצאנו לרכנו מנתניה על מנת לשבות באשדוד, המסלול היה ידוע ומוכר: אוטובוס ראשון מנתניה לתל אביב, ומשם אוטובוס המשך לאשדוד, אלא שכבר בנקודת היציאה נתקלנו במכשול הראשון – האוטובוס שחיכינו לו חלף על פנינו מבלי לעצור, הדקות נקפו, והלחץ החל לתת את אותותיו, החשבון היה פשוט ומלחיץ: האוטובוס האחרון לאשדוד יוצא מהתחנה המרכזית בתל אביב בשעה ארבע בדיוק, כל עיכוב קטן הופך את ההגעה לגבולית עד בלתי אפשרית.

כשהגענו סוף סוף לתל אביב, השעה כבר הראתה 15:56. הלב דפק במתח, מולנו נגלה מחזה שגרם לנו לרצות לוותר מראש: תור ארוך ומפותל של אנשים הממתנים לבידוק הביטחוני בכניסה לתחנה, ידענו היטב: בידוק כזה לוקח לפחות עשר דקות, ובשעה 16:00 האוטובוס לאשדוד כבר יתרחק מהרציף, עמדנו בתור בתפילה חרישית לנס, כשלתע נשמעה זעקתה של רעייתי: "היי! המזוודה! היא נשארה באוטובוס שהגענו איתו מנתניה!" בטרם הספקתי להגיב, היא פנתה בריצה חזרה אל עבר האוטובוס שנסע רחוק משם, נשארתי לבדי בתור, אובד עצות. השעה ארבע כבר חלפה, הבידוק התקדם בעצלתיים, ומחשבות ייאוש החלו לנקר בראשי, "בשביל מה אני ממשיך לעמוד בתור?" הרהרתי, "האוטובוס לאשדוד בוודאי כבר איננו, אולי עדיף לקחת מונית? אולי בכלל לחזור לנתניה ולנסות ארגן שבת מרגע לרגע?", פתאום, הטלפון מצלצל, זו רעייתי: "רוץ לרציף! האוטובוס מחכה רק לך!", התחלתי לרוץ בטירוף, וכשהגעתי לרציף, נעתקה נשימתי, האוטובוס עומד שם, רעייתי עומדת לידו עם המזוודה בידה, ומחכה לי. "איך זה ייתכן?" שאלתי, והיא סיפרה לי את שאירע:

איך זה נוגע אלינו

ניסיונות החיים עלולים להשכיח מן היהודי את הקב"ה, לפעמים נדמה לו כמשהו השתכש, כמו מזוודה שנעלמה, אוטובוס שברח או כל דבר אחר, בעולם מתוקן בית המקדש היה מזכיר בתמידות מי מנהל כאן את העסק, מי שמתבונן יראה איך בכל שלב בחיים מצווה התורה לבוא לבית ה' ולזכור את הבורא, במועדים, בהבכרת הפירות, בתודה על נס שהתרחש, בקרבן חטאת על חטא ובלידת בן וכת, כשיהודי חי במציאות כזו כשהוא מגיע למקום שבו גם הבהמה הגשמית עולה לריח ניחוח, שצריך ללכת יחפים כי האדמה החומרית היא קדושה, למקום שבו עשרה ניסים (ויותר) מתרחשים בתמידות, הוא זוכר תמיד גם אם הדרך מתפתלת, האוטובוס ברח והמזוודה נעלמה, הכול-ממנו יתברך. השיר המפורסם אומר "כל הדרכים, השבילים, הכבישים, השלטים, מובילים לירושלים", ניתן לומר במעין 'פראפרזה', שירושלים היא המובילה לכל הדרכים, השבילים, הכבישים והשלטים, כי כשאדם חורר מבית המקדש הוא לוקח עמו לכל מאורעות חייו את הקב"ה. נכון להיום (עת כתיבת המאמר, אולי עור ההדפסה זה כבר ישחנה...) ובית המקדש עוד חרב, אך את מעין אותה הארה ניתן לקבל ע"י עליה בטהרה להר-הבית, לבוא ליראות ולראות ולשוב מלאים באמונה וקדושה, ובזכות זה נזכה בקרוב ממש לבית המקדש השלישי בבניינו ותפארתו.

עלייתי ונושעתי

פאת הר' אליהו הי"ד

שבוע שעבר ביום חמישי (יט סיון) אירעו שלשה ניסים גלויים מתפילה בהר הבית, הנס הראשון קרה איתי, יום לפני כן נפלתי עם האופנים על שתי הידיים וכאבו לי המרפקים ברמה קשה מאד, לא יכלתי כמעט להזיז את הידיים וודאי לא להשען עליהם, למחרת נסענו להר הבית ובגלל הכאבים נתתי לאברך אחר לנהוג, כשהגענו להר הבית התאמצתי מאד להשתחוות, והתפללתי לה' שירפא אותי כדי שאוכל להמשיך לעשות ולכבודו, ובאמת הצלחתי להשתחוות 5 פעמים! וכל פעם הרגשתי שיפור, ובחזור כבר השתפר שכבר יכלתי לנהוג בזהירות, ותוך זמן קצר הכאבים חלפו לגמרי!! תודה לה' אבא האוהב. הניסים הנוספים בשבועות הבאים.

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים המים, ולהפוך שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלתת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלתה בכל העניינים: הרב דוד שרז וב"ב מטבריה שמדפיס את העלון מידי שבוע במאות עותקים ליוכי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה. להצלתת בנימין דוד לבין: סופר סת"ם מוהל ושוחט 054-8404272

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומוזות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלתה לרפואה לזרע"ק ולהבדיל לע"נ... זרבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

הר הבית והמקדש בימינו

הר' עובדיה י' הי"ו

מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון
להשתתפות בהוצאות הספרים ולהקדיש לע"ז או הצלחה
יש לפנות למייל שבתחזית העמוד הקודם

הרמב"ם כתב 'מלך המשיח הוא יבנה את בית המקדש' האם באמת דעתו של הרמב"ם שרק מלך המשיח???

(המשך)

בשבועות קודמים הבאנו כמה ראיות גם מהרמב"ם וגם מפוסקים אחרים שכתבו זאת בפשטות, שגם לדעת הרמב"ם בוודאי שאם נוכל לבנות את ביהמ"ק נעשה זאת בעצמינו, וברגעים אלו, ולא נשליך המצוה אחרי גוינו. השבוע נוסיף עוד מקורות לעניינים אלו, שבין אם יבוא המשיח עכשיו בין אם לא, חובתינו היום לדרוש לבנות את בית המקדש.

ועוד שהרמב"ם גם כתב בהי' יסודי התורה (פ"ט הא"א) שאם יאמר נביא אפי' שעושה אותות ומופתים, שיש מצוה שאינה נוהגת בכל דור ודור, שהרי הוא נביא שקר שמיתתו בחנק, וא"כ אם כוונתו לומר שאסור לנו לבנות אלא רק מלך המשיח, א"כ הוא קובע עובדות שהמצוה לא קיימת בכל דור ודור אלא רק לדור שיבא המשיח, והוא סותר עצמו.

וכיו"ב כתב הרמב"ם שנית (הל' עבודת כוכבים פ"ב הג"ג) וז"ל: "אלא כל מחשבה שהוא גורם לו לאדם לעקור עיקר מעיקרי התורה, מוזהרין אנו שלא להעלותה על לבנו, ולא נסיח דעתנו לכך ונחשוב ונמשך אחר הרהורי הלב, מפני שדעתו של אדם קצרה ולא כל הדעות יכולין להשיג האמת על בוריו, ואם ימשך כל אדם אחר מחשבות לבו נמצא מחריב את העולם לפי קוצר דעתו". עכ"ל. ולכן לפי"ז גם אם אנחנו "חכמים" זה עד גבול שלא נעקור את מצוות התורה, כי לא כל אחד יכול להשיג את האמת ע"י השכל, ולכן אם ע"י החכמה שלנו גרמנו לעקור מצוות עשה דא"י של בנין בית המקדש, זאת אומרת שאסור לנו לחשוב כך, וכמו שאמר הרב יצחק ברוך שליט"א: "הרי צריך לבנות את בית המקדש, ואם לא נעלה להר הבית איך נבנה? וכי נכין משהו מלגו ונביא אותו להר הבית?! ואם ע"י מחשבתנו לאסור עליה להר הבית נעקרת מצוה דא"י של בנין ביהמ"ק, א"כ אסור לחשוב כך.

גם בזמן ר' יהושע בן חנניא ניתן רשות והתחילו לבנות את בית המקדש (ראה מנחת חינוך - מצוה צה, ועוד), ולא חיכו למשיח כלל, וגם לאחר החרבן ידוע שהקריבו קרבנות, ולפחות את קרבן פסח כן עשו גם לאחר החרבן, וכן גדולי המפרשים לדורותיהם (ר"ח מפרש רע"א ועוד) רצו וניסו להקריב קרבנות אע"פ שהמקדש חרב, אע"פ שהרמב"ם כתב שלאחר ביאת המשיח חוזרין להקריב קרבנות, וא"כ על כורחך שגם הם הבינו שאין כוונתו שזה לעיכובא. וזה מלבד הירושלמי והרבה מפרשים שכתבו שבנין בית המקדש יהיה קודם ביאת המשיח, ואף אחד מהם לא חשב שזה מחלוקת או שזה נגד הרמב"ם.

בשנים האחרונות לימוד התורה הופסק מכל מיני דרכים, מהקורונה, מהמלחמות, מהגיוס... וידענו להאשים את משרד הבריאות, את המשטרה, את הבג"ץ, את חמאס, את איראן, בקיצור את כולם רק לא את... את עצמינו, אם אנחנו לומדים על ביהמ"ק, ועל הקורבנות, ועל המשכן ועוד, אבל במציאות אנחנו לא עושים כלום עם מה שלמדנו והכל בגדר סיפורים, אולי בגלל זה הלימוד תורה מופסק, כי בלא"ה הלימוד לא למעשה... האם לימוד "שור שנגח את הפרה" עדיף על לימוד המקדש והר בית ה'? אנחנו לא מוכנים שיפגעו בלומדי תורה, אבל אנחנו מוכנים לשכוח את מצוות התורה בהר הבית? אנחנו דורשים הגדלת קצבאות... אנחנו דורשים פטור מגיוס... אנחנו דורשים הנחות בארנונה... אנחנו דורשים הנחות במעונות... רק דבר אחד נשאר לנו לדרוש - "רוצים את בנין בית המקדש", אחי נדרוש את ציווי התורה "לשכנו ודרשו ובאת שמה", כך הכל הסתדר ולא נצטרך לדרוש דברים אחרים כי הכל יבוא, כי אם אנחנו מאמינים שמי שלומד תורה ומקיים מצוות הקב"ה דואג לכל מחסורו, א"כ האם כשנדאג לכבודו של ה' אלקינו לבנות לו ביהמ"ק, ונדרוש את ביתו, האם הוא לא יכול פתאום לדאוג לכל מחסורו ולכל הדרישות שלנו?

בני תורה ועמך בית ישראל באים להר הבית להתפלל על בניין בית המקדש ולא רק על בניין ירושלים, למה בירושלים אנחנו בונים בניינים לרוב ובתי מלון ופאר, כולנו אומרים ברוך אתה ה' בונה ירושלים, אבל כשאנחנו מגיעים לבניין בית המקדש אנחנו נזכרים שכתוב בשם המדרש שה' יבנה את ביהמ"ק? על בנין ירושלים שאין מצוה אנחנו בונים, אבל בנין ביהמ"ק שזה כן מצוה אנחנו מוסרים להקב"ה שהוא יקיים אותה?? כבר אמרו חז"ל בגמ' סוכה: "אם אתה לא תבוא אל ביתי אני לא יבוא אל ביתך, אבל אם אתה תבוא אל ביתי אני גם יבוא אל ביתך", מי שרוצה שהקב"ה יבוא אל ביתו צריך גם הוא לבוא לבית של ה'... הקב"ה זועק לנו למה רק לכם יש בית? למה אתם יושבים ונהנים בבתיכם שאתם הבאתי לכם, ואילו אני צריך להשאר בגלות? למה לבית שלי אין תקנה? למה אני לא יכול להשרות שכיתי בכס? 'שובו אלי ואשובה אליכם', תעלו להר הבית (שובו אלי) ואני אשוב אליכם.

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר בית ה' (בוזריזות) לאחר טבילה במקווה.
למעוניינים מנתיבות: 054-8406387
למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

עיצוב: א.ו.י. א.א.א. 20583229745@gmail.com